

med Jørgen Højbo og Lærer Tanning. Og fra nu af gik Døren uafbrudt. En for en eller flere i Følge lukkedes Folk ind af Tjenerne, der med Lys eller Cyklelygter i Haanden havde ledsaget dem op ad den mørke Trappe.

Der samledes tilsidst henved et halvt hundrede Mænd, hvoraf Størsteparten var Lovgivere. De øvrige var bekendte Partifæller udenfor den aktive Politik, et Par Universitetsprofessorer, nogle Præster og Redaktører, om hvem det vidstes, at ogsaa de efterhaanden havde taget Afstand fra Enslev og hans Presse. De var bleven indbudt, for at de med deres ansete Navne kunde forøge Betydningen af en Protestadresse, som det var Gjørups Hensigt at faa vedtaget til senere Offenliggørelse paa et belejligt Tidspunkt.

Stemningen var hos de fleste meget alvorlig. „Femte Juni“ havde igen i sit Aftennummer angrebet Regeringen i en Artikel, der var spækket med Mistænkeliggørelse. Bladet gik fra Haand til Haand, og de ældre Rigsdagsbønder rystede paa Hovedet. Disse Enslevs fordums Kampfæller gik med tungt Hjerte til Opgøret med deres gamle Høvding. De saae med Mishag paa Højskoleforstander Aleksandersen og nogle andre yngre, der ikke kunde skjule deres Tilfredshed over endelig at faa Ram paa dette Afgudsbillede fra en skummel Fortid.

De fleste af Ministrene havde indfundet sig efter Indbydelse, deriblandt ogsaa Dagens Mand, Provst Broberg, der samme Morgen var kommen hertil fra Jylland. Den graamankede Dværg gik huldsaligt smilende omkring i